

Immigratie- en Naturalisatiedienst
Ministerie van Veiligheid en Justitie

Ranov en afgewezen Naturalisatieverzoeken

Colofon

Titel	Ranov en afgewezen naturalisatieverzoeken
Status	Definitief
Auteur	Esther Obradović Wetenschappelijk medewerker T 088 04 34968 F 070 779 4397 EA.Obradovic.Zwijgers@ind.minvenj.nl Ministerie van Veiligheid en Justitie Immigratie- en Naturalisatiedienst Directie Uitvoeringsstrategie en Advies IND Informatie- en Analysecentrum (INDIAC) Dr. H. Colijnlaan 341 2283 XL Rijswijk Postbus 5800 2280 HV Rijswijk

Inhoud

	Colofon—1
	Managementsamenvatting—5
	Afkortingenlijst—8
1	Inleiding—9
1.1	Aanleiding onderzoek—9
1.2	Doelstelling—9
1.3	Vraagstelling—9
1.4	Reikwijdte—10
1.5	Onderzoeksmethode—10
1.6	Begeleidingscommissie—11
2	Beleidskader—12
2.1	Regeling ter afwikkeling nalatenschap oude vreemdelingenwet (Ranov)—12
2.2	Naturalisatie—13
2.2.1	Medeverlening minderjarige vreemdelingen—13
2.2.2	Identiteit en nationaliteit—13
2.2.3	Naturalisatieprocedure—15
3	Afgewezen naturalisatieverzoeken van de Ranov-ers—16
3.1	Profiel van de Ranov-ers van wie het naturalisatieverzoek is afgewezen—16
3.2	Jaar afwijzing verzoek om naturalisatie—18
3.3	Afwijzingsgrond—18
3.3.1	Identiteit en nationaliteit—19
3.3.2	Meerderjarig geworden minderjarigen—20
3.4	Rechtsmiddelen—20
3.4.1	Uitkomst bezwaarschrift—21
3.4.2	Uitkomst beroepschrift—21
3.5	Tweede verzoeken om naturalisatie—21
3.6	Aantal afwijzingen en inwilligingen inclusief vervolgpcedures—22
4	Vaststelling identiteit en nationaliteit: achtergrond afwijzingen—23
4.1	Paspoort en geboorteakte—23
4.2	Ondernomen acties—24
4.2.1	Schriftelijk of telefonisch contact met autoriteiten in het land van herkomst—24
4.2.2	Schriftelijk of telefonisch contact met de ambassade—25
4.2.3	In persoon naar de ambassade—27
4.2.4	Familie of derden in het land van herkomst inschakelen—28
4.2.5	Zelf naar het land van herkomst afreizen—29
4.2.6	Overige argumenten—30
4.2.7	Conclusie: alle acties bij elkaar—30
5	Beantwoording onderzoeksvragen—32
	Bijlage I Samenstelling begeleidingscommissie—34

Managementsamenvatting

In 2007 is de Regeling ter afwikkeling van de nalatenschap van de oude Vreemdelingenwet (Ranov) tot stand gekomen. Ongeveer 27.000 vreemdelingen zijn in het bezit gesteld van een vergunning op grond van deze regeling. Vanaf 15 juni 2012 konden de Ranov-ers een naturalisatieverzoek indienen, omdat zij in beginsel op dat moment voldeden aan de naturalisatievoorwaarde van vijf jaar toelating in Nederland.

Tussen 15 juni 2007 en 30 september 2014 zijn er 9.350¹ naturalisatieverzoeken van Ranov-ers ontvangen. In deze periode zijn 820 naturalisatieverzoeken van Ranov-ers afgewezen². Tijdens het Algemeen Overleg van 29 oktober 2014 heeft de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (V&J) toegezegd om twee onderzoeken te laten verrichten. Het eerste onderzoek betreft het onderzoek naar de redenen waarom de 820 naturalisatieverzoeken van Ranov-ers zijn afgewezen. Dit onderzoek is verricht door de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). Het tweede onderzoek is een onderzoek naar de motieven van Ranov-ers om wel of niet een verzoek om naturalisatie in te dienen. Dit onderzoek wordt verricht door het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC).

Onderhavig rapport is het resultaat van het onderzoek dat de IND heeft verricht.

In dit onderzoek is een deel van de bevindingen gebaseerd op gegevens uit het IND-registratiesysteem INDiGO. Hierbij zijn alle 820 afgewezen verzoeken om naturalisatie betrokken. Daarnaast is gebruik gemaakt van dossieronderzoek. Hierbij is van de 820 afgewezen verzoeken om naturalisatie een representatieve steekproef getrokken. Er zijn 280 dossiers bekeken. Uit de 280 dossiers zijn vervolgens 140 dossiers bekeken waarbij het verzoek om naturalisatie was afgewezen op 'identiteit en nationaliteit niet aangetoond'. Hierbij is gekeken naar de achtergrond van de afwijzingen.

Resultaten:

Profiel van de Ranov-ers van wie het naturalisatieverzoek is afgewezen³

- Het merendeel is man (66%). 34% van de onderzochte populatie is vrouw;
- De top 3 aan nationaliteiten is de Chinese (11%), Iraakse (10%), Sierraleonse (8%);
- De gemiddelde leeftijd is 30 jaar.

Jaar van afwijzing en afwijzingsgronden

De meeste naturalisatieverzoeken zijn in 2013 afgewezen, namelijk 350 verzoeken (42% van de afgewezen verzoeken in de onderzoeksperiode)⁴. In 2007 is het eerste verzoek om naturalisatie van een Ranov-er afgewezen.

1 De aantallen in dit rapport zijn op tientallen afgerond en zijn afkomstig van de IND.

2 In de kamerbrief d.d. 21 november 2014, (Kamerstuk 19637, nr. 1928) worden 940 afgewezen verzoeken genoemd. In onderhavig onderzoek kwam naar voren dat van deze 940 verzoeken echter 120 verzoeken ingewilligd bleken te zijn in eerste aanleg. Op peildatum 30 september 2014 waren dus in totaal 820 verzoeken om naturalisatie afgewezen (zie ook paragraaf 1.4).

3 Het profiel is opgesteld op basis van alle 820 afgewezen verzoeken om naturalisatie.

4 Het jaar van afwijzing is op basis van alle 820 afgewezen verzoeken om naturalisatie.

De hoofdvraag van dit onderzoek 'op welke grond zijn de naturalisatieverzoeken van de Ranov-ers afgewezen?' wordt als volgt beantwoord:

De top 4 afwijzingsgronden is⁵:

1. Identiteit en/of nationaliteit niet vastgesteld (61%)
2. Medeverlening van een minderjarige afgewezen (17%)
3. Openbare orde aspecten (16%)
4. Niet voldoende lang toelating en rechtmatig verblijf (11%)

Wanneer wordt ingezoomd op de afwijzingsgrond 'identiteit en/of nationaliteit niet vastgesteld' blijkt dat het merendeel van deze verzoeken (80%) alleen op deze grond is afgewezen. 20% van deze verzoeken heeft daarnaast ook een andere afwijzingsgrond.

Rechtsmiddelen en vervolgprocedures⁶

Uit het dossieronderzoek blijkt dat 61% van de 280 afgewezen Ranov-ers rechtsmiddelen heeft aangewend na het afgewezen naturalisatieverzoek. Dit betreft in eerste instantie een bezwaarschrift. 26% van de 280 afgewezen Ranov-ers heeft na afhandeling van het bezwaarschrift een beroepsschrift bij de Rechtbank ingediend. 12% van de 280 afgewezen Ranov-ers heeft na een afgewezen eerste verzoek om naturalisatie een tweede verzoek ingediend.

In 15% van de 280 onderzochte dossiers heeft de Ranov-er tijdens de vervolgprocedure (bezwaar of tweede verzoek om naturalisatie) het Nederlanderschap verkregen.

Vaststelling identiteit en nationaliteit: achtergrond afwijzingen⁷

Verschillende acties zijn mogelijk om aan de benodigde documenten te komen. Uit het dossieronderzoek blijkt het volgende:

- 24% van de afgewezen Ranov-ers heeft geen actie ondernomen om aan documenten te komen;
- In 11% van de onderzochte dossiers heeft de afgewezen Ranov-er niets verklaard over waarom hij niet in het bezit is of kan komen van de benodigde documenten.

Acties die vanuit Nederland kunnen worden ondernomen:

- 25% neemt schriftelijk of telefonisch contact op met de autoriteiten in het land van herkomst;
- 60% neemt schriftelijk of telefonisch contact op met de ambassade;
- 45% gaat in persoon naar de ambassade;
- 19% schakelt familie of derden (kennissen of advocaat) in het land van herkomst in.

Zelf afreizen naar het land van herkomst:

- 6% reist zelf af naar het land van herkomst;
- In 1% van de 140 onderzochte dossiers geeft de Ranov-er aan alle vijf de acties te hebben ondernomen.

⁵ De afwijzingsgronden zijn in kaart gebracht met behulp van dossieronderzoek. Hierbij zijn 280 dossiers bekeken.

⁶ De rechtsmiddelen en vervolgprocedures zijn in kaart gebracht met behulp van dossieronderzoek. Hierbij zijn 280 dossiers bekeken.

⁷ De achtergrond van de verzoeken die zijn afgewezen op 'identiteit en nationaliteit niet aangetoond' zijn in kaart gebracht met behulp van dossieronderzoek. Hierbij zijn 140 dossiers bekeken.

Gelet op het bovenstaande komt uit het dossieronderzoek het beeld naar voren dat een deel van de afgewezen Ranov-ers niet veel, dan wel niet-doeltreffende, acties onderneemt om aan de benodigde documenten te komen.

In het geval dat de afgewezen Ranov-er een bepaalde actie niet onderneemt, komt het volgende uit het dossier naar voren:

- In de meeste gevallen blijkt niet waarom de Ranov-er niet een bepaalde actie verricht om aan documenten te komen.
- Een deel geeft aan dat het geen zin heeft om een bepaalde actie te ondernemen, omdat de autoriteiten of de ambassade niet zal mee werken.
- Een deel geeft aan dat zij vanuit Nederland geen contact durven op te nemen met de eigen autoriteiten.
- 20% van de Ranov-ers geeft aan niet naar het land van herkomst te durven afreizen.

In het geval dat de afgewezen Ranov-er een bepaalde actie wel onderneemt, komen de volgende bevindingen uit het dossier naar voren:

- Een deel van de Ranov-ers geeft aan dat de autoriteiten of de ambassade niet wil meewerken;
- Een deel kan niet aantonen dat zij de genoemde actie hebben ondernomen;
- Ongeveer een derde heeft een verklaring gekregen van de autoriteiten of van de ambassade, maar de inhoud is niet voldoende om bewijsnood aan te nemen;
- Een deel overlegt een paspoort of geboorteakte. Uit onderzoek door Bureau Documenten van de IND blijkt echter dat de betreffende akte niet echt is, frauduleus verkregen of niet door de bevoegde instantie is afgegeven.

Afkortingenlijst

Awb	Algemene wet bestuursrecht
BDoc	Bureau Documenten (IND)
BRP	Basisregistratie Personen
BVVN	Besluit verkrijging en verlies Nederlanderschap
BZ	Ministerie van Buitenlandse Zaken
HRWN	Handleiding voor de toepassing van de Rijkswet op het Nederlanderschap
IND	Immigratie- en Naturalisatiedienst (V&J)
INDIAC	IND Informatie- en Analysecentrum (IND)
INDiGO	Registratiesysteem van de IND
Ranov	Regeling ter Afwikkeling Nalatenschap Oude Vreemdelingenwet
RWN	Rijkswet op het Nederlanderschap
Vc	Vreemdelingencirculaire
WODC	Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (V&J)

1 Inleiding

1.1 Aanleiding onderzoek

Tijdens het Algemeen Overleg van 29 oktober 2014 heeft de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (V&J) toegezegd twee onderzoeken te laten verrichten. Het eerste onderzoek betreft het onderzoek naar de redenen waarom de 820 naturalisatieverzoeken van Ranov-ers zijn afgewezen. Dit onderzoek is verricht door de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)⁸. Het tweede onderzoek is een onderzoek naar de motieven van Ranov-ers om al dan niet een verzoek om naturalisatie in te dienen. Dit onderzoek wordt verricht door het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC).

Onderhavig rapport is het resultaat van het onderzoek dat het IND Informatie- en Analysecentrum (INDIAC) van de IND heeft verricht.

In 2007 is de Regeling ter afwikkeling van de nalatenschap van de oude Vreemdelingenwet (Ranov) tot stand gekomen. Ongeveer 27.000 vreemdelingen zijn in het bezit gesteld van een vergunning op grond van deze regeling. Vanaf 15 juni 2012 konden de Ranov-ers een naturalisatieverzoek indienen, omdat zij in beginsel op dat moment voldeden aan de naturalisatievoorwaarde van vijf jaar toelating in Nederland. Zie paragraaf 2.1 en 2.2 voor het beleidskader van respectievelijk de vergunningverlening en naturalisatie.

Tussen 15 juni 2007 en 30 september 2014 zijn er 9.350 naturalisatieverzoeken van Ranov-ers ontvangen⁹. Een substantieel deel van de RANOV-ers heeft (nog) geen verzoek tot naturalisatie ingediend. In deze periode zijn 820 naturalisatieverzoeken van Ranov-ers afgewezen¹⁰.

1.2 Doelstelling

Het doel van het onderzoek is na te gaan op welke grond de naturalisatieverzoeken van Ranov-ers zijn afgewezen.

1.3 Vraagstelling

De hoofdvraag van dit onderzoek is: Op welke grond zijn de naturalisatieverzoeken van de Ranov-ers afgewezen?

Deze vraag is opgedeeld in verschillende subvragen.

1. Wat is het profiel van de Ranov-ers van wie het naturalisatieverzoek is afgewezen (nationaliteit, geslacht, leeftijd)?
2. In welk jaar is het verzoek afgewezen?
3. Aan welke voorwaarde(n) is niet voldaan?
4. Hebben de Ranov-ers na de afwijzing rechtsmiddelen aangewend?
 - a. Zo ja, wat de uitkomst van dit bezwaarschrift en eventueel beroepschrift?
5. Wat is in het geval dat het verzoek om naturalisatie van de Ranov-er is afgewezen op grond van 'identiteit en/of nationaliteit niet vastgesteld' de achterliggende problematiek?

⁸ Kamerbrief d.d. 21 november 2014 (Kamerstuk 19637, nr. 1928).

⁹ Verslag Algemeen Overleg d.d. 29 oktober 2014, Tweede Kamer, vergaderjaar 2014-2015, 19 637, nr. 1936.

¹⁰ In de kamerbrief d.d. 21 november 2014, (Kamerstuk 19637, nr. 1928) worden 940 afgewezen verzoeken genoemd. In onderhavig onderzoek kwam naar voren dat van deze 940 verzoeken echter 120 verzoeken ingewilligd bleken te zijn in eerste aanleg. Op peildatum 30 september 2014 waren dus in totaal 820 verzoeken om naturalisatie afgewezen (zie ook paragraaf 1.4).

Met de beantwoording van subvragen 1 tot en met 4 wordt voldaan aan de toezegging van de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (V&J) aan de Tweede Kamer (TK)¹¹.

Subvraag 5 is een extra vraag die in dit onderzoek is meegenomen. Met deze extra vraag is de achterliggende problematiek, zoals deze uit de IND-dossiers blijkt, in kaart gebracht in die gevallen dat het verzoek om naturalisatie van de Ranov-er is afgewezen op grond van het ontbreken van een geldig paspoort en/of een (gelegaliseerde) geboorteakte.

1.4 Reikwijdte

In dit onderzoek zijn de verzoeken om naturalisatie van Ranov-ers die op of voor peildatum 30 september 2014 zijn afgewezen bekeken. Tijdens het AO d.d. 29 oktober 2014 is (naar later bleek ten onrechte) aangegeven dat op peildatum 30 september 2014 in totaal 940 verzoeken om naturalisatie van Ranov-ers zijn afgewezen.

Bij een verkennende steekproef voorafgaand aan het dossieronderzoek bleek dat tussen deze 940 dossiers ook verzoeken zaten die wel waren ingewilligd. Bij deze verzoeken had de Ranov-er wel het Nederlanderschap verkregen. Na onderzoek bleek dat van de 940 verzoeken 120 verzoeken in eerste aanleg ingewilligd waren.

De onjuiste cijfers komen door de overgang van INDIS naar INDiGO, het oude en het nieuwe automatiseringssysteem van de IND. In verband met de overgang is er tijdelijk een dubbele registratie van naturalisatieprocedures bijgehouden. Op een gegeven moment zijn ruim 120 dubbelgeregistreerde naturalisatieprocedures van Ranov-vergunninghouders in INDIS afgesloten om alleen in INDiGO verder te behandelen. Omdat INDIS de naturalisatieprocedure afsloot zonder een naturalisatiebesluit eraan gekoppeld, registreerde het systeem automatisch een afwijzing. Deze afwijzingen in INDIS zijn ten onrechte meegeteld als afwijzing op een naturalisatieverzoek en in de cijfers opgenomen.

Dit heeft als gevolg dat op peildatum 30 september 2014 in totaal 820 verzoeken om naturalisatie van Ranov-ers zijn afgewezen. Dit onderzoek richt zich op deze 820 afgewezen verzoeken om naturalisatie.

Wat de Ranov-ers betreft vallen de volgende groepen buiten de reikwijdte van het onderzoek:

- de Ranov-ers die op peildatum 30 september 2014 de Nederlandse nationaliteit bezitten (door naturalisatie of optie);
- de Ranov-ers die op peildatum 30 september 2014 geen verzoek om naturalisatie hebben ingediend;
- de Ranov-ers die wel een verzoek om naturalisatie hebben ingediend, maar waarop op de peildatum 30 september 2014 nog niet is beslist.

1.5 Onderzoeksmethode

Om een antwoord op de vragen te krijgen, is gebruik gemaakt van een kwantitatieve analyse. Het IND-registratiesysteem INDiGO biedt inzicht in de kenmerken op het gebied van geslacht, nationaliteit en leeftijd van de 820 afgewezen Ranov-ers. Verder biedt het inzicht in het jaar dat het verzoek om naturalisatie is afgewezen.

¹¹ Kamerbrief d.d. 21 november 2014 (Kamerstuk 19637, nr. 1928).

Daarnaast is ook gebruik gemaakt van dossieronderzoek. Uit de 820 dossiers is een steekproef getrokken van 280 dossiers. Om te controleren of de steekproef representatief is, is de samenstelling van de steekproef, de 280 afgewezen verzoeken, wat de nationaliteit, geslacht en leeftijd betreft vergeleken met de 820 afgewezen verzoeken om naturalisatie van de Ranov-ers. Op basis van de samenstelling van de steekproef en het aantal verzoeken dat in de steekproef zit, kan geconcludeerd worden dat de steekproef representatief is.

Het dossieronderzoek is in twee delen afgerond. Het eerste deel van het dossieronderzoek geeft inzicht aan welke voorwaarde(n) niet is voldaan, of de Ranov-ers na de afwijzing rechtsmiddelen hebben aangewend en wat de uitkomst van deze aangewende rechtsmiddelen zijn. Van de 280 dossiers zijn de volgende bronnen geraadpleegd:

- het IND-registratiesysteem INDiGO;
- de beschikking op het afgewezen verzoek om naturalisatie;
- de beschikking op bezwaar (indien van toepassing);
- uitspraak van de Rechtbank (indien van toepassing).

In het tweede deel van het dossieronderzoek is ingezoomd op de verzoeken waarvan bij het eerste deel van het dossieronderzoek bleek dat deze waren afgewezen op grond van het ontbreken van een geldig paspoort en/of een gelegaliseerde geboorteakte. De verzoeken waarbij de Ranov-er alsnog het Nederlanderschap heeft verkregen door een gegrond bezwaar of door een inwilliging van een eventueel tweede verzoek om naturalisatie, zijn bij dit tweede deel van het dossieronderzoek buiten beschouwing gebleven.

In totaal zijn 140 dossiers in het tweede deel onderzocht¹². Dit tweede deel van het dossieronderzoek geeft inzicht in de achterliggende problematiek wanneer is afgewezen op het ontbreken van een geldig paspoort en/of gelegaliseerde geboorteakte. Voor de tweede deel van het onderzoek zijn de volgende bronnen geraadpleegd:

- het IND-registratiesysteem INDiGO;
- het verzoek om naturalisatie;
- de beschikking op het afgewezen verzoek om naturalisatie;
- het bezwaarschrift (indien van toepassing);
- de beschikking op bezwaar (indien van toepassing);
- het beroepsschrift (indien van toepassing);
- uitspraak van de Rechtbank(indien van toepassing).

Voor zowel het eerste deel van het dossieronderzoek als het tweede deel is een vragenlijst opgesteld. Twee dossieronderzoekers hebben voor de verzoeken om naturalisatie die in de steekproef zaten deze vragenlijsten aan de hand van de hierboven genoemde bronnen ingevuld. De antwoorden zijn vervolgens geanalyseerd.

1.6 Begeleidingscommissie

Voor dit onderzoek is een begeleidingscommissie ingesteld. In bijlage I is de samenstelling van de begeleidingscommissie weergegeven.

¹² Het aantal genoemde dossiers voor het tweede deel van het onderzoek is afgerond op tientallen.

2 Beleidskader

In dit hoofdstuk wordt in de paragraaf 2.1 het beleidskader geschetst dat geldig was voor de vergunningverlening. Daarnaast wordt in paragraaf 2.2 het beleidskader geschetst dat van toepassing is bij verzoeken om naturalisatie.

2.1 **Regeling ter afwikkeling nalatenschap oude vreemdelingenwet (Ranov)**

Per 15 juni 2007 is de Regeling ter Afwikkeling Nalatenschap Oude Vreemdelingenwet (Ranov) als beleidsregel opgenomen in de Vreemdelingencirculaire (Vc)¹³. Deze regeling was bedoeld voor vreemdelingen die onder de oude Vreemdelingenwet (dus vóór 1 april 2001) een asielaanvraag hebben ingediend en sindsdien ononderbroken in Nederland hebben verbleven. Deze vreemdelingen kwamen onder bepaalde voorwaarden in aanmerking voor een reguliere verblijfsvergunning, die bekend is als de ranov-vergunning.

Op grond van deze regeling werd een vergunning gegeven aan de vreemdeling die:

- de eerste asielaanvraag vóór 1 april 2001 heeft ingediend, of die zich reeds vóór 1 april 2001 bij de IND of vreemdelingenpolitie heeft gemeld voor het indienen van een asielaanvraag;
- sinds 1 april 2001 ononderbroken in Nederland heeft verbleven; en
- voor zover van toepassing, vooraf schriftelijk heeft aangegeven dat hij zijn lopende procedures onvoorwaardelijk intrekt bij verblijfsaanvaarding op grond van de regeling.

Wanneer sprake was van contra-indicaties, werd de verblijfsvergunning niet verleend. In alle gevallen waren de volgende contra-indicaties voor de regeling van toepassing:

- de vreemdeling vormt een gevaar voor de openbare orde (inclusief artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag) of de nationale veiligheid;
- de vreemdeling is reeds houder van een verblijfsvergunning, anders dan een bij deze regeling genoemde verblijfsvergunning voor bepaalde tijd;
- de vreemdeling is onderdaan van een lidstaat van de EU/EER; of
- de vreemdeling heeft in verschillende procedures verschillende identiteiten of nationaliteiten opgegeven waarvan in rechte is vastgesteld dat hieraan geen geloof kan worden gehecht.

Daarnaast werd op grond van de regeling verblijf toegestaan aan gezinsleden van een vreemdeling aan wie verblijf op grond van de regeling is toegekend. Hierbij was de voorwaarde dat deze gezinsleden uiterlijk op 13 december 2006 Nederland waren ingereisd en dat de gezinsband al bestond voor de komst van de hoofdpersoon naar Nederland. Verblijf werd ook toegestaan voor in Nederland geboren kinderen van wie de ouder(s) op grond van de regeling verblijf werd toegestaan. Ook het voor 1 januari 2009 uit ranov-vergunninghouders in Nederland geboren kind heeft een ranov-vergunning gekregen.

Bij brief van 9 december 2008 is aan de Tweede Kamer bericht dat de Regeling per 1 januari 2009 is gesloten¹⁴. De desbetreffende beleidsregels zijn daarom ook komen te vervallen.

¹³ Stcrt. nr. 111, 13 juni 2007 (WBV 2007/11).

¹⁴ Stcrt. nr. 2562, 29 december 2008 (WBV 2008/31).

2.2 Naturalisatie

De Rijkswet op het Nederlanderschap (RWN) regelt op welke wijze het Nederlanderschap wordt verkregen en wanneer iemand het Nederlanderschap verliest. Er zijn drie mogelijkheden om Nederlander te worden. Iemand kan het Nederlanderschap van rechtswege (bijvoorbeeld door geboorte als kind van een Nederlandse ouder) verkrijgen. De andere mogelijkheden zijn het afleggen van een optieverklaring of de indiening van een verzoek om naturalisatie tot Nederlander. Hieronder wordt ingegaan op het verzoek om naturalisatie.

Om in aanmerking te komen voor verlening van het Nederlanderschap op grond van naturalisatie, moet de verzoeker aan de volgende voorwaarden voldoen¹⁵:

- De verzoeker is meerderjarig;
- Er bestaan geen bedenkingen tegen het verblijf voor onbepaalde tijd van de verzoeker;
- De verzoeker heeft tenminste vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan het verzoek om naturalisatie toelating en hoofdverblijf in Nederland, Aruba, Curaçao of Sint Maarten;
- De verzoeker is voldoende ingeburgerd en hij kan Nederlands spreken, lezen, schrijven en verstaan. Dit kan de verzoeker bijvoorbeeld aantonen door het overleggen van een inburgeringsdiploma; en
- De verzoeker verklaart bereid te zijn om bij de verkrijging van het Nederlanderschap een verklaring van verbondenheid af te leggen.

Het verzoek om naturalisatie wordt afgewezen indien:

- op grond van het gedrag van de verzoeker ernstige vermoedens bestaan dat hij een gevaar oplevert voor de openbare orde, de goede zeden, of de veiligheid van het Koninkrijk;
- de verzoeker die een andere nationaliteit bezit niet al het mogelijke heeft gedaan om die nationaliteit te verliezen of niet bereid is om het mogelijke te zullen doen om, na totstandkoming van naturalisatie, die nationaliteit te verliezen.

2.2.1 *Medeverlening minderjarige vreemdelingen*

Een minderjarige vreemdeling kan niet zelfstandig een verzoek om naturalisatie indienen. Wanneer de ouder(s) van de minderjarige vreemdeling een verzoek om naturalisatie indienen, kan tegelijkertijd voor het minderjarige kind een verzoek tot medeverlening worden ingediend. Deze wettelijke systematiek leidt ertoe dat op het moment dat het verzoek om naturalisatie van de ouder wordt afgewezen, automatisch ook de medeverlening van het minderjarige kind wordt afgewezen.

Wanneer de minderjarige vreemdeling voor wie een verzoek om medeverlening is ingediend meerderjarig wordt voordat de ouder het Nederlanderschap heeft verkregen, wordt het verzoek om medeverlenen afgewezen.

2.2.2 *Identiteit en nationaliteit*

De houder van een reguliere verblijfsvergunning is als hoofdregel verplicht om bij het indienen van een naturalisatieverzoek zijn identiteit en nationaliteit aan te tonen¹⁶. Dit doet hij met het overleggen van een gelegaliseerde of van een apostillestempel voorziene geboorteakte en een geldig buitenlands paspoort. Van

¹⁵ De voorwaarden die genoemd worden zijn de hoofdregels die gelden om in aanmerking te komen voor naturalisatie. Voor een aantal voorwaarden bestaan echter ook uitzonderingen (zie hiervoor artikel 8, 9 en 10 van de RWN).

¹⁶ Handleiding voor de toepassing van de Rijkswet op het Nederlanderschap (HRWN), toelichting bij artikel 7 RWN.

deze hoofdregel wordt afgeweken als sprake is van bewijsnood of als het in het individuele geval onevenredig zou zijn om vast te houden aan de hoofdregel.

Bewijsnood akten van de burgerlijke stand

Bij buitenlandse akten wordt bewijsnood aangenomen als:

- het bewuste document (bijvoorbeeld een geboorteakte) nooit is opgemaakt omdat in het desbetreffende land nooit geboorteakten worden/werden opgemaakt;
- het bewuste document is opgemaakt, maar het register waarin het was opgenomen, verloren is gegaan;
- op basis van een ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken (BZ) is besloten om vanwege de politieke situatie in een land (tijdelijk) niet te verlangen dat uit dat land akten (of andere bewijsstukken) worden overgelegd.

Soms kan, afhankelijk van het land waar het over gaat, in plaats van een niet-leverbare geboorteakte een alternatief bewijsstuk van de geboorte worden gevraagd, bijvoorbeeld een geboortebewijs uit een ziekenhuis of een inschrijving in een familieboekje dat de ouders bezitten. Als die mogelijkheid er is, dan wordt er ook om gevraagd.

Bewijsnood geldig buitenlands paspoort

Bij een buitenlands paspoort wordt bewijsnood aangenomen als:

- betrokkene staatloos is;
- op basis van een ambtsbericht van BZ is besloten om vanwege de politieke situatie in een land (tijdelijk) niet te verlangen dat van dat land een geldig reisdocument wordt overgelegd.

Afhankelijk van de buitenlandse nationaliteitswetgeving die het betreft, kan in plaats van een geldig buitenlands paspoort soms genoeg worden genomen met een recente nationaliteitsverklaring om het bezit van de vreemde nationaliteit aannemelijk te maken.

Afkomstig uit land zonder (erkend) centraal gezag

De verzoeker die vanwege het ontbreken van centraal gezag of door Nederland erkend centraal gezag in de verblijfsrechtelijke procedure is vrijgesteld van het 'paspoortvereiste' en die in het bezit is van een regulier verblijfsdocument, moet zijn identiteit en nationaliteit aantonen. De verzoeker overlegt hiervoor de documenten waarover hij de beschikking heeft, zoals een paspoort, identiteitsbewijs, geboortebewijs en/of huwelijksakte. In dit geval wordt niet om legalisatie en verificatie van deze documenten worden gevraagd. Op dit moment is dit van toepassing op onderdanen van Somalië, omdat er geen internationaal erkend centraal gezag is in Somalië en Nederland de Somalische autoriteiten en door hen afgegeven documenten niet erkend¹⁷.

Artikel 4:84 Awb

Als geen sprake is van bewijsnood kan het gevraagde document worden geleverd, want het document bestaat en de buitenlandse overheid functioneert voor de afgifte ervan. Er kunnen echter redenen zijn om de vreemdeling toch niet te vragen het document te overleggen, bijvoorbeeld omdat hij/zij gevaar loopt bij die andere overheid. Deze overweging heeft geleid tot een permanente ontheffing voor vreemdelingen die in het bezit zijn van een verblijfsvergunning asiel.

In een individueel geval kan ook bij een reguliere verblijfsvergunning aanleiding bestaan om de voorwaarde tot het overleggen van documenten niet te handhaven, als dat onredelijk is.

Uitzondering Syrië

Op grond van het ambtsbericht van het ministerie van BZ van 11 december 2013 is vanwege de bestaande politieke situatie in Syrië besloten dat in de naturalisatieprocedure tot 1 april 2015 een in Syrië geboren vreemdeling niet een uit Syrië afkomstige geboorteakte hoeft te overleggen¹⁸. Het ambtsbericht Syrië geeft aan dat civiele registers vernietigd zijn dan wel niet meer volledig functioneren. Deze vrijstelling is per 21 november 2014 uitgebreid met het Syrische paspoort¹⁹.

2.2.3

Naturalisatieprocedure

De vreemdeling dient een verzoek om naturalisatie in bij de gemeente. In de HRWN wordt aangegeven dat de burgemeester voorafgaand aan de indiening van een verzoek om naturalisatie informatie verstrekt aan de verzoeker. Als de verzoeker (nog) niet voldoet aan de voorwaarden voor naturalisatie en/of niet alle vereiste gegevens heeft verstrekt of de gevraagde documenten heeft overgelegd, wordt hem ontraden om een verzoek in te dienen. Als de verzoeker er onder deze omstandigheden toch een verzoek om naturalisatie wil indienen, moet de burgemeester het verzoek in ontvangst nemen.

Bij het indienen van het verzoek, moet de verzoeker de leges voldoen. De burgemeester voert een onderzoek uit en gaat na of de verzoeker voldoet aan alle voorwaarden voor naturalisatie. De burgemeester brengt vervolgens een schriftelijk advies uit aan de IND over het verzoek om naturalisatie. De IND beoordeelt het verzoek om naturalisatie. Als het verzoek wordt ingewilligd, wordt een voorstel tot verlening van het Nederlanderschap aan Zijne Majesteit de Koning voorgelegd. Zijne Majesteit de Koning verleent uiteindelijk het Nederlanderschap.

Op grond van artikel 60b, tweede en vierde lid Besluit verkrijging en verlies Nederlanderschap (BVVN) is in Nederland de burgemeester bevoegd tot bekendmaking van het naturalisatiebesluit. Hij roept de naturalisandus tijdig op voor een naturalisatieceremonie. Verschijnt de opgeroepen persoon niet, dan vindt geen uitreiking plaats en wordt een oproep voor de volgende ceremonie toegezonden. Wordt het besluit niet binnen een jaar bekendgemaakt, dan vervalt het. De naturalisandus is dan geen Nederlander geworden. Om alsnog in aanmerking te komen voor het Nederlanderschap moet deze persoon hiervoor een nieuw verzoek tot naturalisatie indienen.

Wanneer een verzoek om naturalisatie wordt afgewezen, kan betrokkene binnen een periode van zes weken na datum beslissing een bezwaarschrift indienen²⁰. Tegen een beslissing op het bezwaarschrift (bijvoorbeeld niet-ontvankelijkverklaring of ongegrondverklaring) kan betrokkene beroep instellen bij de rechtbank, sector bestuursrecht. Na de uitspraak van de rechtbank kan zowel de verzoeker als de Minister van Veiligheid en Justitie hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

¹⁸ Stcrt. 2014 nr. 8423, 3 april 2014 (WBN 2014/1).

¹⁹ Stcrt. 2014 nr. 36934, 24 december 2014 (WBN 2014/8).

²⁰ Artikel 6:7 Algemene wet bestuursrecht (Awb).

3 Afgewezen naturalisatieverzoeken van de Ranov-ers

In dit hoofdstuk wordt gerapporteerd over de verzoeken om naturalisatie van Ranov-ers die op of voor peildatum 30 september 2014 zijn afgewezen. Een deel van de bevindingen van dit hoofdstuk is gebaseerd op basis van gegevens uit het IND-registratiesysteem, INDiGO. Hierbij zijn alle 820 afgewezen verzoeken meegenomen.

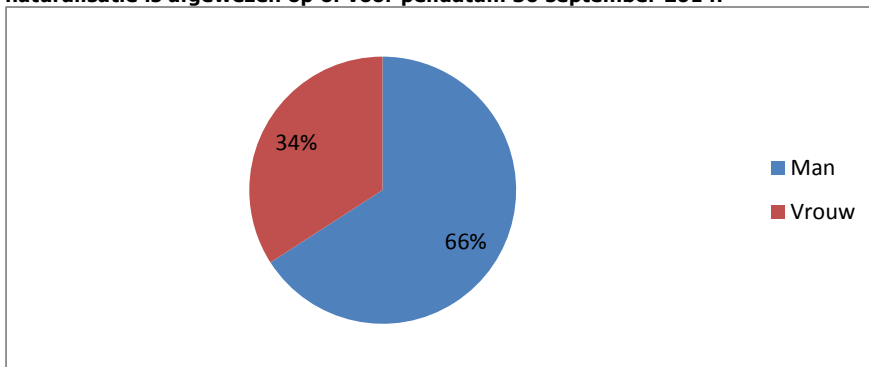
Daarnaast is een deel van de bevindingen gebaseerd op basis van de representatieve steekproef waarbij 280 afgewezen verzoeken om naturalisatie van Ranov-ers zijn onderzocht.

3.1 Profiel van de Ranov-ers van wie het naturalisatieverzoek is afgewezen

In dit hoofdstuk worden een aantal kenmerken van de gehele populatie van 820 Ranov-ers van wie het naturalisatieverzoek in eerste aanleg op of voor peildatum 30 september 2014 is afgewezen weergegeven. De beslissing in eerste aanleg is de beslissing op het verzoek om naturalisatie. De uitkomsten van een eventueel bezwaarschrift en/of beroepschrift blijven in deze paragraaf buiten beschouwing. In paragraaf 3.4 wordt ingegaan op de rechtsmiddelen die de Ranov-ers eventueel hebben aangewend. Achtereenvolgens wordt gekeken naar de man-vrouw verhouding, de nationaliteiten en de leeftijd van de 820 afgewezen Ranov-ers.

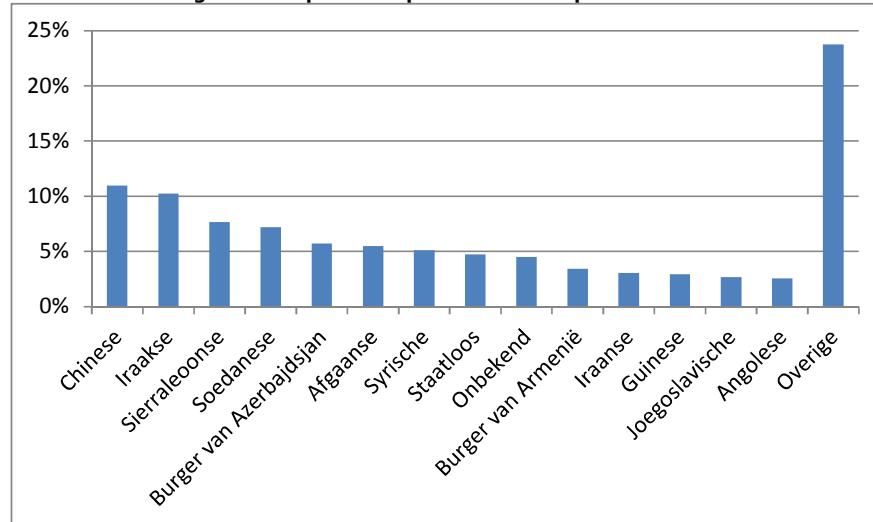
Het merendeel van de Ranov-ers van wie het naturalisatieverzoek is afgewezen is man, namelijk 66% (zie grafiek 1). 34% van de onderzochte populatie is vrouw.

Grafiek 1: Man-vrouw verhouding van de Ranov-ers van wie het verzoek om naturalisatie is afgewezen op of voor peildatum 30 september 2014.

In grafiek 2 is van de onderzochte groep 820 afgewezen Ranov-ers de top 14 aan nationaliteiten weergegeven. Daaronder valt ook de 5% van de groep die is geregistreerd met 'nationaliteit onbekend'. De nationaliteiten vanaf plaats 15 betreffen 2% of minder van de totale populatie. Deze groep 'overige nationaliteiten' is 24% van de onderzochte populatie. De onderzochte groep van 820 afgewezen Ranov-ers bestaan uit 54 verschillende nationaliteiten, staatlozen en personen van wie de nationaliteit niet is geregistreerd, maar als 'onbekend' is opgenomen en is wat dat aspect betreft divers.

Grafiek 2: top 14 nationaliteiten van de Ranov-ers van wie het verzoek om naturalisatie is afgewezen op of voor peildatum 30 september 2014.

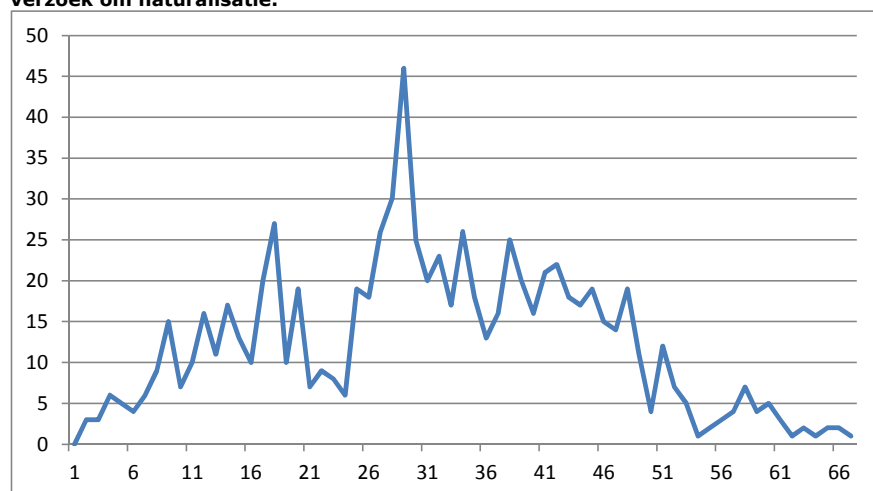

De top 3 van de Ranov-ers van wie het verzoek om naturalisatie is afgewezen, bestaat uit:

1. Chinese (11%)
2. Iraakse (10%)
3. Sierraleoonse (8%)

In grafiek 3 laat de leeftijd zien van de onderzochte groep 820 afgewezen Ranov-ers. Dit betreft de leeftijd van de Ranov-er op de datum dat hij/zij het verzoek om naturalisatie heeft ingediend.

Grafiek 3: Aantal afgewezen verzoeken om naturalisatie van Ranov-ers op of voor peildatum 30 september 2014 naar leeftijd van de Ranov-er op datum indiening verzoek om naturalisatie.

De gemiddelde leeftijd van de Ranov-er van wie het verzoek is afgewezen is 30 jaar. Er is een duidelijke piek te zien bij de leeftijd van 28 jaar.

Wanneer naar verschillende leeftijdsintervallen wordt gekeken, is de verdeling van de onderzochte 820 afgewezen Ranov-ers als volgt:

- 0-17 jaar 22%
- 18-30 jaar 30%
- 31-40 jaar 24%
- 41-50 jaar 18%
- 51-64 jaar 5%
- 65 jaar en ouder 1%

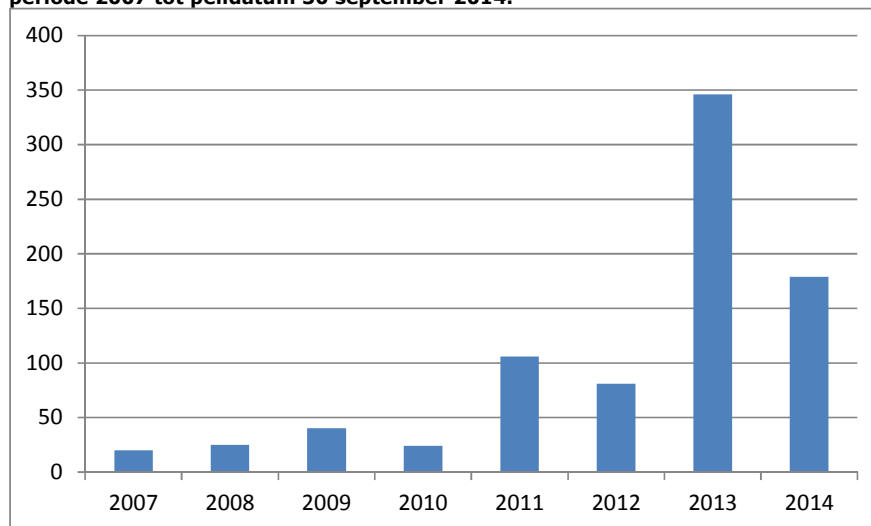
Van de 820 Ranov-ers van wie het verzoek om naturalisatie is afgewezen zijn 180 Ranov-ers minderjarig (22%) op de datum dat het verzoek om naturalisatie werd ingediend. Zoals in paragraaf 2.2.1 is aangegeven kan een minderjarige niet in aanmerking komen voor naturalisatie als deze zelfstandig een verzoek om naturalisatie indient. Wanneer de ouders een verzoek om naturalisatie indienen, bestaat wel de mogelijkheid om een verzoek tot medeverlening voor de kinderen in te dienen.

Er is naar bovenstaande kenmerken gekeken om een profiel vast te stellen. In het onderzoek dat de WODC verricht, zal worden ingegaan op hoe het profiel van de Ranov-ers van wie het naturalisatieverzoek is afgewezen zich verhoudt tot de gehele populatie Ranov-ers.

3.2 Jaar afwijzing verzoek om naturalisatie

In grafiek 4 is het aantal afgewezen verzoeken om naturalisatie van Ranov-ers per jaar weergegeven in de periode van 2007 tot de peildatum 30 september 2014. Dit betreft in totaal de 820 afgewezen verzoeken. De periode loopt vanaf 2007, omdat in 2007 voor het eerst een verzoek om naturalisatie van een Ranov-er is afgewezen. De meeste verzoeken zijn in 2013 afgewezen, namelijk 350 verzoeken (42% van de afgewezen verzoeken).

Grafiek 4: Jaarlijks afgewezen verzoeken om naturalisatie van Ranov-ers in de periode 2007 tot peildatum 30 september 2014.

Uit het dossieronderzoek waarbij 280 afwijzingen zijn onderzocht, blijkt dat in 12% van de gevallen de Ranov-er na een eerste afwijzing een tweede verzoek om naturalisatie heeft ingediend.

3.3 Afwijzingsgrond

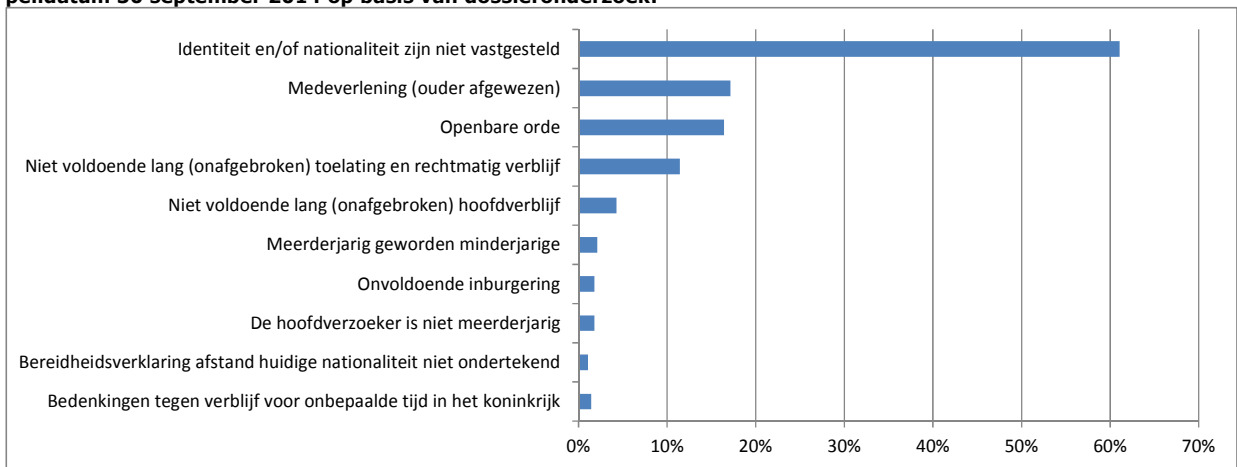
Op basis van onderzoek in 280 dossiers is nagegaan aan welke voorwaarde(n) niet is voldaan. In grafiek 5 zijn de afwijzingsgronden weergegeven. In die gevallen

waarbij een afgewezen Ranov-er meerdere keren een verzoek om naturalisatie heeft ingediend, is gekeken naar de afwijzingsgrond(en) van het eerste verzoek. In paragraaf 3.5 wordt ingegaan op het tweede verzoek om naturalisatie.

De top 4 afwijzingsgronden in 280 dossiers is als volgt:

1. Identiteit en/of nationaliteit niet vastgesteld (61%)
2. Medeverlening afgewezen (17%)
3. Openbare orde aspecten (16%)
4. Niet voldoende lang toelating en rechtmatig verblijf (11%)

Grafiek 5: Reden van afwijzing van een eerste verzoek om naturalisatie van Ranov-ers in de periode 2007 tot peildatum 30 september 2014 op basis van dossieronderzoek.

3.3.1 *Identiteit en nationaliteit*

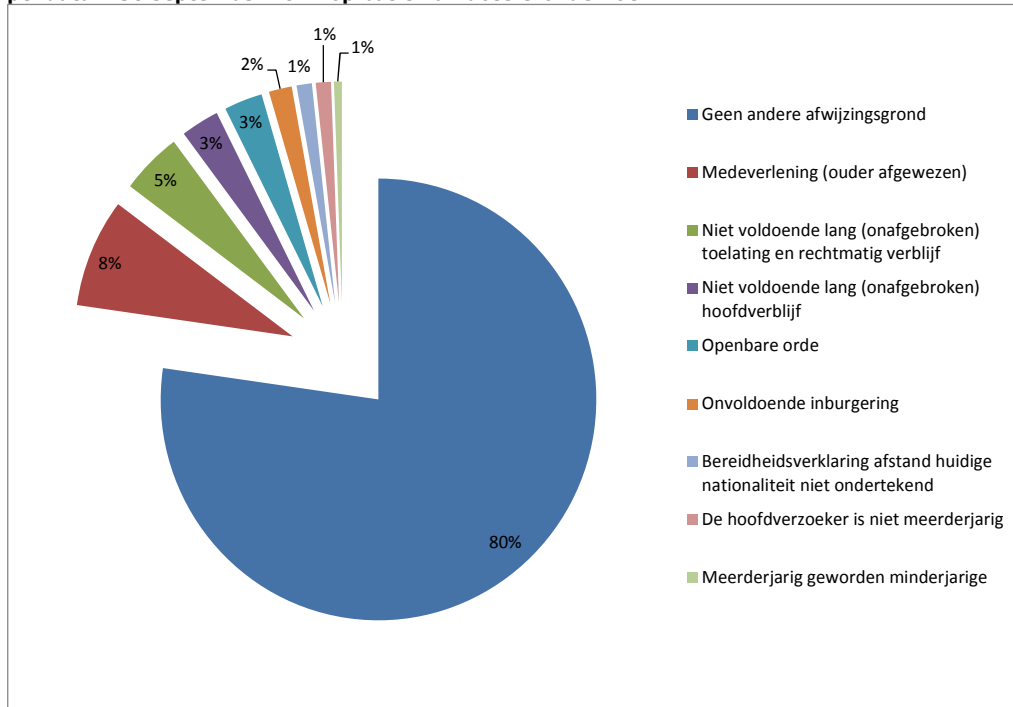
Een verzoek om naturalisatie kan op meer dan een afwijzingsgrond worden afgewezen. Zoals in paragraaf 3.3 is aangegeven is 61% van de eerste verzoeken om naturalisatie van de Ranov-ers afgewezen omdat de identiteit en/of nationaliteit niet kon worden vastgesteld.

Wanneer ingezoomd wordt op deze 61% van de afgewezen verzoeken, blijkt uit het dossieronderzoek dat sommigen ook een tweede afwijzingsgrond kenden of om een wetstechnische reden niet zijn ingewilligd. Van de groep van 61% kent 20% een tweede afwijzingsgrond of is een minderjarige van wie het verzoek om medenaturalisatie automatisch niet-inwilligbaar is als zijn ouder wordt afgewezen dan wel is een minderjarige die meerderjarig wordt tijdens het verzoek om medeverlening (zie grafiek 6).

Het merendeel van deze verzoeken (80%) is alleen afgewezen op het feit dat de identiteit en/of nationaliteit niet is vastgesteld.

8% van deze verzoeken is ook afgewezen op geen medeverlening, omdat de ouder niet aan de voorwaarden voldeed. 5% van de verzoeken is naast de afwijzingsgrond niet vastgestelde identiteit en/of nationaliteit ook afgewezen op niet voldoende lang (onafgebroken) toelating en rechtmatig verblijf. In hoofdstuk 4 wordt ingezoomd op de achterliggende problematiek bij de verzoeken die zijn afgewezen op 'niet vastgestelde identiteit en/of nationaliteit'.

Grafiek 6: Een tweede afwijzingsgrond wanneer het eerste verzoek is afgewezen omdat identiteit en/of nationaliteit van de Ranov-er niet is vastgesteld in de periode 2007 tot peildatum 30 september 2014 op basis van dossieronderzoek.

3.3.2

Meerderjarig geworden minderjarigen

Uit paragraaf 2.2.1 blijkt dat wanneer een minderjarige die in aanmerking wil komen voor medeverlening tijdens de naturalisatieprocedure meerderjarig wordt, dat het verzoek om medeverlening wordt afgewezen. Medeverlening kan immers alleen aan een minderjarige worden toegekend. Van de 180 afgewezen Ranov-ers die op het moment van indiening van het verzoek minderjarig waren, zijn 20 Ranov-ers op het moment van de beslissing op het naturalisatieverzoek meerderjarig. Dit is in totaal 2% van de 820 Ranov-ers van wie het naturalisatieverzoek is afgewezen. Dit betreft een wetstechnische reden om een verzoek tot medenaturalisatie af te wijzen.

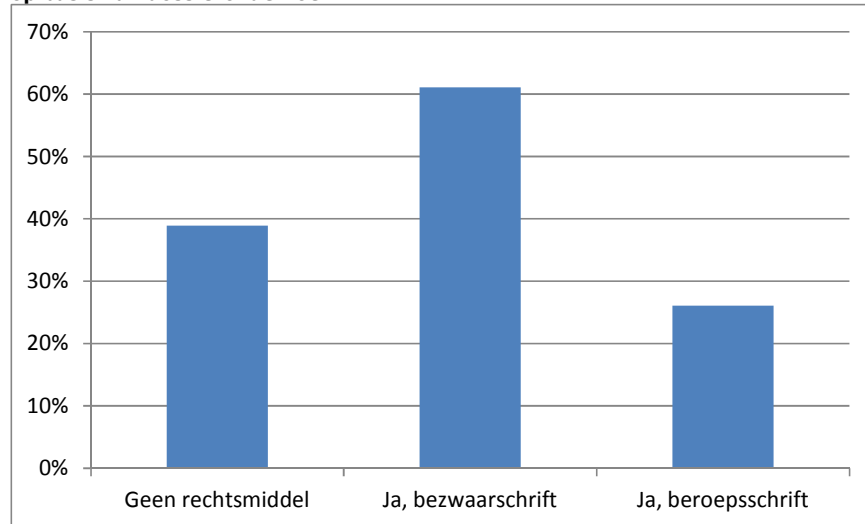
3.4

Rechtsmiddelen

Op basis van dossieronderzoek is nagegaan of de Ranov-ers van wie het verzoek om naturalisatie is afgewezen rechtsmiddelen hebben aangewend en wat de uitkomst was van het eventueel aangewende rechtsmiddel. Uit grafiek 7 blijkt dat 39% van de Ranov-er na de afwijzing van het verzoek om naturalisatie geen bezwaarschrift heeft ingediend (110 van de 280 dossiers)²¹. 61% van de 280 afgewezen Ranov-ers heeft wel rechtsmiddelen aangewend na het afgewezen naturalisatieverzoek (170 van de 280 dossiers). Dit betreft dan een bezwaarschrift. 26% van de 280 afgewezen Ranov-ers heeft na afhandeling van het bezwaarschrift een beroepschrift bij de Rechtbank ingediend (70 van de 280 dossiers).

²¹ Hierbij is gekeken of na de afwijzing van het eerste verzoek om naturalisatie rechtsmiddelen zijn aangewend. Een eventueel tweede verzoek om naturalisatie is hierbij buiten beschouwing gelaten.

Grafiek 7: Wel of geen rechtsmiddel ingediend na afwijzing van het verzoek om naturalisatie van Ranov-ers in de periode 2007 tot peildatum 30 september 2014 op basis van dossieronderzoek.

3.4.1 *Uitkomst bezwaarschrift*

Van de bezwaarschriften die zijn ingediend is 75% ongegrond verklaard. 16% van de bezwaarschriften is gegrond verklaard met als uitkomst dat de Ranov-er de Nederlandse nationaliteit heeft gekregen. 4% van de Ranov-ers heeft zelf het bezwaarschrift ingetrokken. In 3% van de gevallen is nog niet op het bezwaarschrift beslist en in 2% is het bezwaarschrift niet ontvankelijk verklaard.

Wanneer wordt ingezoomd op de bezwaarschriften die gegrond zijn verklaard, valt het volgende op. 93% van deze zaken was in eerste instantie afgewezen omdat van de Ranov-er de identiteit en/of nationaliteit niet was vastgesteld. In de bezwaarprocedure is alsnog aan deze voorwaarde voldaan.

3.4.2 *Uitkomst beroepschrift*

67% van de beroepschriften is door de Rechtbank ongegrond verklaard. 3% van de beroepschriften is door de Rechtbank niet-ontvankelijk verklaard. 3% van de beroepschriften is door de Rechtbank gegrond verklaard. In deze zaken moet de IND opnieuw beslissen op het bezwaarschrift. Op het moment van het dossieronderzoek, was nog niet op deze bezwaarschriften beslist.

In 21% van de gevallen heeft de Rechtbank nog geen uitspraak op het beroepschrift gedaan. 5% van de beroepschriften is door de Ranov-er zelf ingetrokken.

3.5 **Tweede verzoeken om naturalisatie**

In 12% van de 280 onderzochte dossiers bleek dat de Ranov-er na een afgewezen eerste verzoek om naturalisatie een tweede verzoek om naturalisatie heeft ingediend. Wanneer wordt ingezoomd op het tweede verzoek om naturalisatie, is de stand van zaken als volgt:

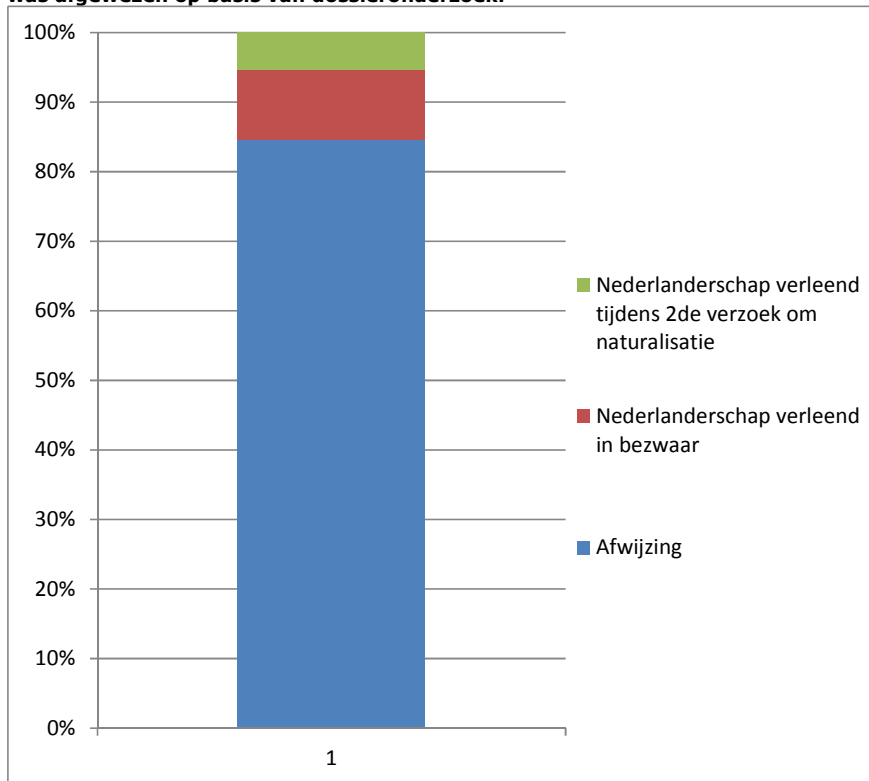
- 41% van de tweede verzoeken is ingewilligd, de Ranov-er is Nederlander geworden;
- op 41% van de tweede verzoeken is nog niet beslist;
- 18% van de tweede verzoeken is afgewezen.

3.6

Aantal afwijzingen en inwillingen inclusief vervolgpcedures

Op peildatum 30 september 2014 zijn in totaal 820 verzoeken om naturalisatie van Ranov-ers afgewezen. Uit het dossieronderzoek waarbij 280 dossiers zijn bekeken, blijkt dat een deel van deze 280 Ranov-ers na de afwijzing de Nederlandse nationaliteit heeft verkregen. In totaal hebben 40 Ranov-ers (van de 280) in de bezwaarprocedure of bij het tweede verzoek om naturalisatie het Nederlanderschap verkregen. Dit is 15% van de 280 onderzochte dossiers (zie grafiek 8).

Grafiek 8: Percentage afwijzingen en inwillingen in de vervolgpcedure van de Ranov-ers van wie het verzoek om naturalisatie op peildatum 30 september 2014 was afgewezen op basis van dossieronderzoek.

Wanneer wordt ingezoomd op de 40 Ranov-ers die in de bezwaarprocedure of bij het tweede verzoek om naturalisatie het Nederlanderschap hebben verkregen, blijkt het volgende. 70% van de verzoeken van deze Ranov-ers was in eerste instantie onder andere afgewezen omdat de identiteit en/of nationaliteit niet was vastgesteld. 60% van de verzoeken van deze 40 Ranov-ers was alleen afgewezen omdat de identiteit en/of nationaliteit niet was vastgesteld. In de bezwaarprocedure of bij het tweede verzoek om naturalisatie is alsnog aan deze voorwaarde voldaan.

4 Vaststelling identiteit en nationaliteit: achtergrond afwijzingen

Uit de steekproef van 280 dossiers blijkt dat 61% van de verzoeken om naturalisatie (soms mede) is afgewezen omdat de identiteit en/of nationaliteit van de Ranov-er niet is vastgesteld (paragraaf 3.3). Om in deze zaken inzicht te krijgen in de achterliggende problematiek is gebruik gemaakt van dossieronderzoek en is nagegaan wat de Ranov-ers in deze zaken hebben aangevoerd (paragraaf 4.2).

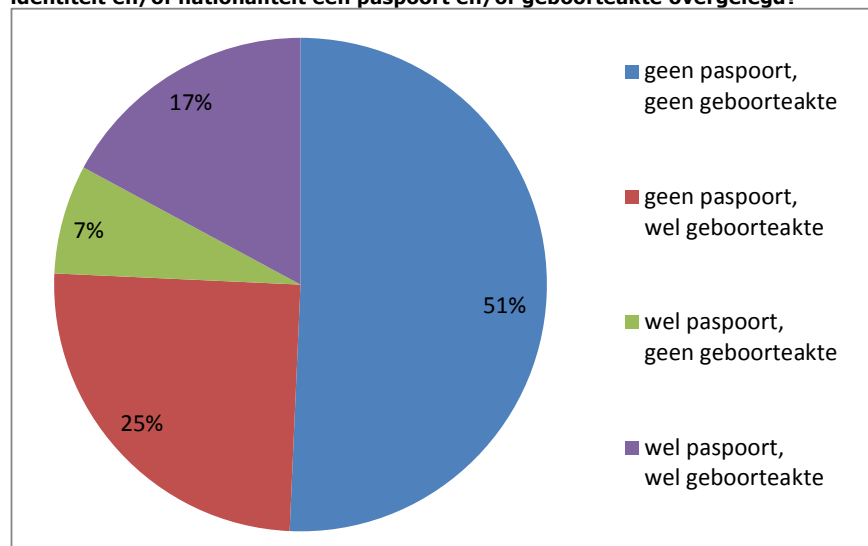
De verzoeken waarbij de Ranov-er alsnog het Nederlanderschap heeft verkregen in de bezwaarprocedure of bij een tweede verzoek om naturalisatie, zijn bij dit deel van het dossieronderzoek buiten beschouwing gelaten. In totaal zijn 140 dossiers in het tweede deel van het dossieronderzoek onderzocht (paragraaf 1.5). De uitkomsten van het tweede dossieronderzoek worden in dit hoofdstuk weergegeven.

Het gaat in dit hoofdstuk dus om 140 afgewezen verzoekers, die na de primaire afwijzing soms wel en soms niet verder zijn gegaan met de procedure.

4.1 Paspoort en geboorteakte

Een verzoek om naturalisatie kan worden afgewezen op 'identiteit en/of nationaliteit niet aangetoond' als de verzoeker geen paspoort en/of geboorteakte overlegt. In 76% van de 140 onderzochte dossiers heeft de afgewezen Ranov-er geen paspoort overgelegd. In 58% van de verzoeken heeft de afgewezen Ranov-er geen geboorteakte overgelegd. Uit grafiek 9 blijkt dat de Ranov-er in 51% van de verzoeken geen paspoort én geen geboorteakte heeft overgelegd.

Grafiek 9: Heeft de Ranov-er van wie het verzoek is afgewezen op niet aantonen identiteit en/of nationaliteit een paspoort en/of geboorteakte overgelegd?

Het kan echter ook voorkomen dat de verzoeker wel een paspoort of geboorteakte overlegt, maar dat deze niet worden geaccepteerd. Dit kan bijvoorbeeld omdat er twijfel is over de echtheid van het paspoort of geboorteakte of omdat de geboorteakte niet is gelegaliseerd. Uit grafiek 9 blijkt dat in 17% van de onderzochte 140 dossier de afgewezen Ranov-er een paspoort én een geboorteakte heeft overgelegd.

In 9% van de 140 dossiers is het paspoort op basis van onderzoek door Bureau Documenten (BDoc) van de IND niet geaccepteerd. Wanneer op deze 9% wordt ingezoomd, blijkt uit het onderzoek van BDoc het volgende:

- 62% van deze paspoorten is frauduleus verkregen;
- 31% van deze paspoorten is niet echt;
- 8% van de paspoorten is niet door de bevoegde instantie afgegeven.

In 12% van de 140 dossiers is de geboorteakte op basis van onderzoek door BDoc van de IND niet geaccepteerd. Wanneer op deze 12% wordt ingezoomd, blijkt uit het onderzoek van BDoc het volgende²²:

- 65% van deze geboorteakten is niet echt;
- 24% van deze geboorteakten is niet door de bevoegde instantie afgegeven;
- 12% van de geboorteakten is frauduleus verkregen;
- over 6% de geboorteakten is er twijfel over de echtheid.

4.2 Ondernomen acties

De verzoeker die bij zijn naturalisatieverzoek aangeeft dat hij door zijn autoriteiten niet in het bezit gesteld kan worden van een geldig reisdocument of gelegaliseerde geboorteakte moet een verklaring van zijn autoriteiten overleggen waarin gemotiveerd wordt aangegeven waarom de verzoeker niet in het bezit kan worden gesteld van een geldig buitenlands reisdocument (zie paragraaf 2.2.2). Mocht de verzoeker niet een dergelijke verklaring kunnen overleggen, dan moet hij met andere bewijsstukken aantonen dat hij al het mogelijke heeft gedaan om in het bezit te komen van een paspoort.

Bij het onderzoek in de 140 dossiers is nagegaan of de afgewezen Ranov-er de volgende zaken heeft gedaan om aan een geldig paspoort en/of gelegaliseerde geboorteakte te komen:

- Heeft de Ranov-er schriftelijk of telefonisch mail contact opgenomen met de autoriteiten van het land van herkomst?
- Heeft de Ranov-er schriftelijk of telefonisch contact opgenomen met de ambassade?
- Is de Ranov-er zelf langs geweest bij de ambassade van het land van herkomst?
- Heeft de Ranov-er familie of derden (kennissen of advocaat) in het land van herkomst ingeschakeld?
- Is de Ranov-er zelf naar het land van herkomst afgereisd om de benodigde stukken aan te vragen?

De eerste vier acties betreffen acties die de Ranov-er vanuit Nederland kan ondernemen om aan een geldig paspoort of gelegaliseerde geboorteakte te komen. Voor zover betrokkene namelijk nog niet weet op welke wijze hij een geldig paspoort of een geboorteakte kan krijgen, zijn de eigen autoriteiten de eerst aangewezen instantie om daarover informatie te geven. De laatste actie is dat de Ranov-er zo nodig zelf naar het land van herkomst afreist om de betreffende documenten aan te vragen.

4.2.1 *Schriftelijk of telefonisch contact met autoriteiten in het land van herkomst*

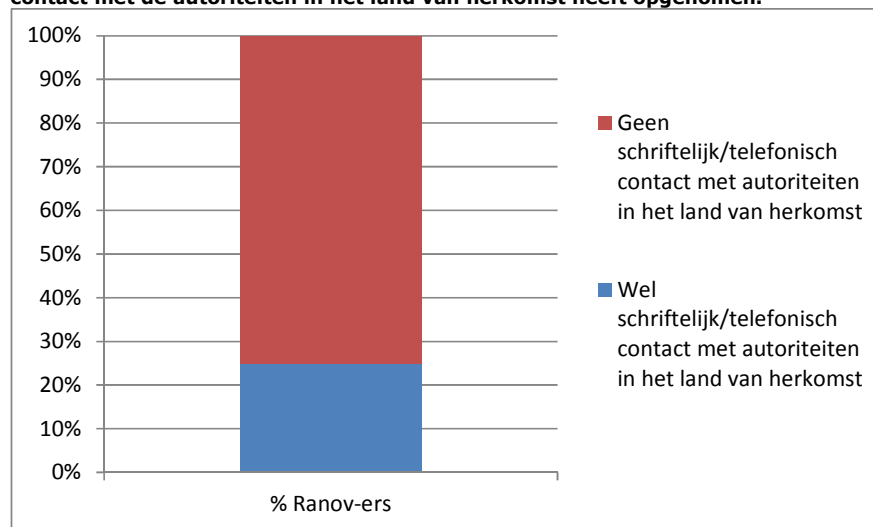
Uit het dossieronderzoek blijkt dat 25% van de groep 140 afgewezen Ranov-ers aangeeft dat hij/zij schriftelijk of telefonisch contact heeft opgenomen met de

²² Het is mogelijk dat een geboorteakte aan meer dan een categorie niet voldoet. Hierdoor tellen de percentages niet op tot 100%.

autoriteiten in het land van herkomst (zie grafiek 10). Wanneer wordt ingezoomd op deze groep blijkt dat de meest voorkomende resultaten de volgende zijn:

- 53% van deze groep geeft aan geen reactie te hebben gekregen van de autoriteiten;
- 31% van deze groep heeft een verklaring van de autoriteiten van het land van herkomst overgelegd, maar de inhoud van de verklaring was niet voldoende om bewijsnood aan te nemen;
- 19% van deze groep kan niet met stukken aantonen dat zij contact hebben opgenomen met de autoriteiten in het land van herkomst.

Grafiek 10: Percentage van de 140 Ranov-ers van wie het verzoek is afgewezen op niet aantonen identiteit en/of nationaliteit dat wel of geen schriftelijk/telefonisch contact met de autoriteiten in het land van herkomst heeft opgenomen.

75% van deze 140 afgewezen Ranov-ers heeft geen schriftelijk of telefonisch contact opgenomen met de autoriteiten in het land van herkomst (zie grafiek 10). De meest voorkomende redenen waarom de Ranov-er geen schriftelijk of telefonisch contact heeft opgenomen met de autoriteiten in het land van herkomst, zijn de volgende:

- Bij 48% van deze groep is de reden onbekend. Zij hebben in de naturalisatieprocedure niet aangevoerd dat zij deze actie hebben ondernomen. Ook hebben zij niet aangevoerd waarom zij geen schriftelijk of telefonisch contact hebben opgenomen met de autoriteiten in het land van herkomst;
- 7% van deze 140 afgewezen Ranov-ers geeft aan dat het geen zin heeft om contact op te nemen met de autoriteiten in het land van herkomst, omdat de autoriteiten toch niet meewerken;
- 5% van deze 140 afgewezen Ranov-ers voert aan dat zij geen contact durven op te nemen met de autoriteiten;
- 5% van deze 140 afgewezen Ranov-ers geeft aan dat het geen zin heeft om contact op te nemen met de autoriteiten, omdat hij/zij niet de benodigde documenten heeft om een paspoort of geboorteakte aan te vragen.

4.2.2

Schriftelijk of telefonisch contact met de ambassade

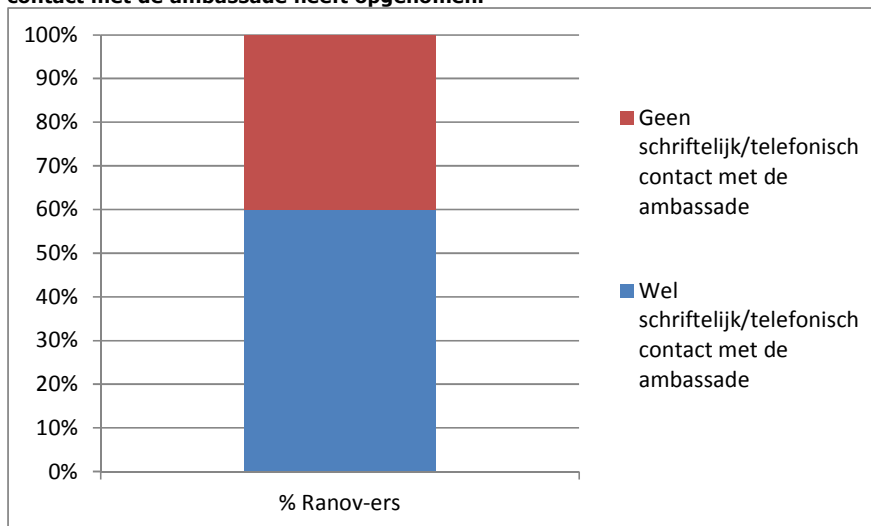
60% van deze 140 afgewezen Ranov-ers geeft aan dat hij/zij schriftelijk of telefonisch contact heeft opgenomen met de ambassade (zie grafiek 11). Wanneer wordt ingezoomd op deze groep blijkt dat de meest voorkomende resultaten de volgende zijn:

- 55% van deze groep geeft aan dat zij geen reactie heeft gekregen van de ambassade;
- 33% van deze groep heeft een verklaring overgelegd, maar de inhoud van de verklaring was niet voldoende om bewijsnood aan te nemen;
- 10% van deze groep afgewezen Ranov-ers kan niet met documenten aantonen dat zij schriftelijk of telefonisch contact hebben opgenomen met de ambassade.

Er zijn verschillende redenen waarom de inhoud van een overlegde verklaring onvoldoende aantoont dat betrokkene niet in het bezit kan worden gesteld van een paspoort of geboorteakte. Voorbeelden hiervan die bij het dossieronderzoek naar voren zijn gekomen zijn de volgende:

- De ambassade geeft aan dat zij niet de bevoegdheid hebben om geboorteaktes of paspoorten af te geven en dat betrokkene zich hiervoor tot de autoriteiten in het land van herkomst moet wenden;
- De ambassade geeft aan dat betrokkene bij de aanvraag van een paspoort of geboorteakte niet de juiste onderliggende documenten heeft overgelegd;
- De ambassade geeft aan geen paspoort of geboorteakte te kunnen afgeven, omdat betrokkene niet heeft aangetoond dat hij uit het desbetreffende land komt;
- De ambassade geeft aan dat betrokkene zich in persoon bij de ambassade moet melden;
- De ambassade in Nederland geeft aan dat betrokkene zich tot een ambassade in een ander Europees land kan wenden om een paspoort te kunnen verkrijgen.

Grafiek 11: Percentage van de 140 Ranov-ers van wie het verzoek is afgewezen op niet aantonen identiteit en/of nationaliteit dat wel of geen schriftelijk/telefonisch contact met de ambassade heeft opgenomen.

40% van deze 140 afgewezen Ranov-ers heeft geen schriftelijk of telefonisch contact opgenomen met de ambassade (zie grafiek 11). De meest voorkomende redenen waarom de 140 afgewezen Ranov-er geen schriftelijk of telefonisch contact heeft opgenomen met de ambassade, zijn de volgende:

- Bij 48% van deze groep 140 afgewezen Ranov-ers is de reden onbekend. Betrokkenen hebben in de naturalisatieprocedure niet aangevoerd dat zij deze actie hebben ondernomen. Ook hebben zij niet aangevoerd waarom zij geen

schriftelijk of telefonisch contact hebben opgenomen met de autoriteiten in het land van herkomst;

- 5% van deze groep 140 afgewezen Ranov-ers geeft aan dat het geen zin heeft om contact op te nemen met de ambassade, omdat de ambassade toch niet mee werkt.

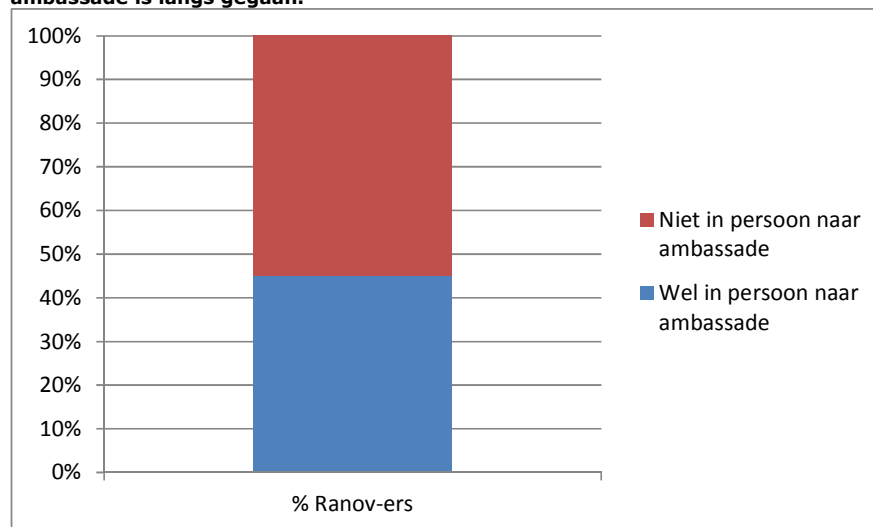
4.2.3

In persoon naar de ambassade

Uit het dossieronderzoek blijkt dat 45% van deze 140 afgewezen Ranov-ers aangeeft aan dat hij/zij in persoon naar de ambassade is gegaan (zie grafiek 12). Wanneer wordt ingezoomd op deze groep blijkt dat de meest voorkomende resultaten de volgende zijn:

- 38% van deze groep heeft een verklaring van de ambassade overgelegd, maar de inhoud is niet voldoende. In paragraaf 4.2.2 worden voorbeelden genoemd waarom de inhoud van een verklaring niet voldoende is;
- 32% van deze groep afgewezen Ranov-ers geeft aan dat de ambassade niet wil meewerken;
- in 25% van de dossiers heeft de afgewezen Ranov-er niet aangetoond dat hij bij de ambassade is langsgeweest.

Grafiek 12: Percentage van de 140 Ranov-ers van wie het verzoek is afgewezen op niet aantonen identiteit en/of nationaliteit dat wel of niet in persoon bij de ambassade is langsgaan.

De meerderheid van deze 140 afgewezen Ranov-ers is niet in persoon langs geweest bij de ambassade, namelijk 55% (zie grafiek 12). De meest voorkomende redenen waarom de Ranov-er niet in persoon is langsgeweest, zijn de volgende:

- Bij 45% van deze groep 140 afgewezen Ranov-ers is de reden onbekend. Betrokkenen hebben in de naturalisatieprocedure niet verklaard waarom zij niet in persoon naar de ambassade zijn geweest of heeft deze optie niet genoemd;
- 10% van deze groep geeft aan dat het geen zin heeft om in persoon langs te gaan bij de ambassade, omdat de ambassade toch niet meewerkt;
- 3% van deze groep 140 afgewezen Ranov-ers geeft aan dat zij geen contact met de ambassade durven op te nemen in verband met de eigen veiligheid;
- 3% geeft aan dat het geen zin heeft om langs te gaan, omdat zij niet over de benodigde documenten beschikken om een paspoort of geboortakte aan te vragen.

4.2.4

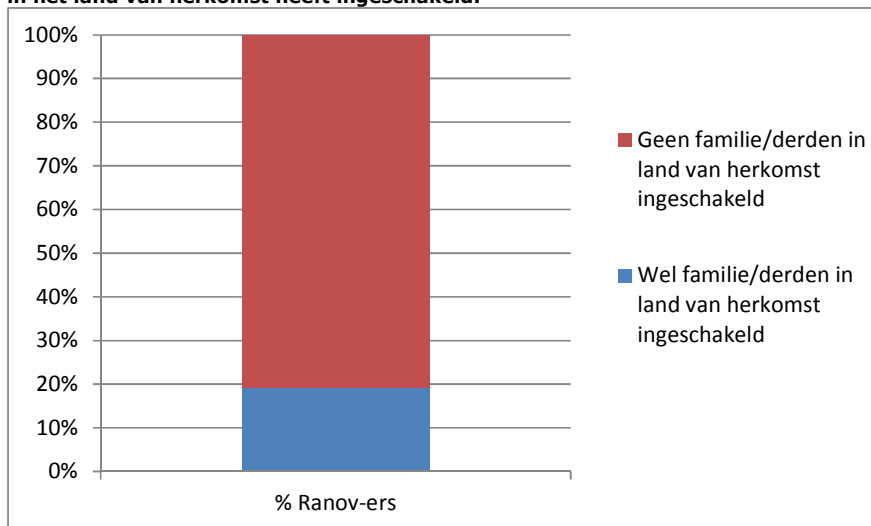
Familie of derden in het land van herkomst inschakelen

Uit het dossieronderzoek blijkt dat 19% van deze 140 afgewezen Ranov-ers aangeeft aan dat hij/zij familie of derden (kennissen of advocaat) heeft ingeschakeld in het land van herkomst om de benodigde documenten te verkrijgen (zie grafiek 13). Wanneer wordt ingezoomd op deze groep blijkt dat de meest voorkomende resultaten de volgende zijn:

- 59% van de 140 afgewezen Ranov-ers geeft aan dat het de familie of derden niet is gelukt om aan de documenten te komen;
- in 33% van deze dossiers kan de afgewezen Ranov-er niet aantonen dat hij familie/derden heeft ingeschakeld in het land van herkomst;
- in 15% van deze dossiers is het de familie/derde wel gelukt om aan een document te komen, maar kon deze bijvoorbeeld niet gelegaliseerd worden of werd het document na onderzoek door BDoc niet geaccepteerd (zie ook paragraaf 4.1)²³;
- 7% van de 140 afgewezen Ranov-ers geeft aan dat de autoriteiten in het land van herkomst niet willen meewerken.

Uit het dossieronderzoek komt naar voren dat in de gevallen dat het de familie of derden niet is gelukt om aan documenten te komen, de afgewezen Ranov-er aangeeft dat de reden hiervoor is dat hij in persoon de documenten moet aanvragen of dat dit komt doordat de Ranov-er niet meer in het land van herkomst geregistreerd is.

Grafiek 13: Percentage van de 140 Ranov-ers van wie het verzoek is afgewezen op grond van niet aantonen identiteit en/of nationaliteit dat wel of niet familie/derden in het land van herkomst heeft ingeschakeld.

De meerderheid van deze groep 140 afgewezen Ranov-ers heeft geen familie of derden (kennissen of advocaat) ingeschakeld in het land van herkomst, namelijk 81% (zie grafiek 13). De meest voorkomende redenen waarom de Ranov-er dit niet heeft gedaan, zijn de volgende:

- Bij 63% van deze groep 140 afgewezen Ranov-ers is de reden onbekend. Betrokkenen hebben in de naturalisatieprocedure niet verklaard waarom zij geen familie of derden in het land van herkomst hebben ingeschakeld of heeft deze optie helemaal niet genoemd;

²³ Bevindingen van onderzoek door BDoc kunnen bijvoorbeeld zijn dat een paspoort of geboorteakte niet echt is, frauduleus verkregen is of dat de akte niet door de bevoegde instantie is afgegeven.

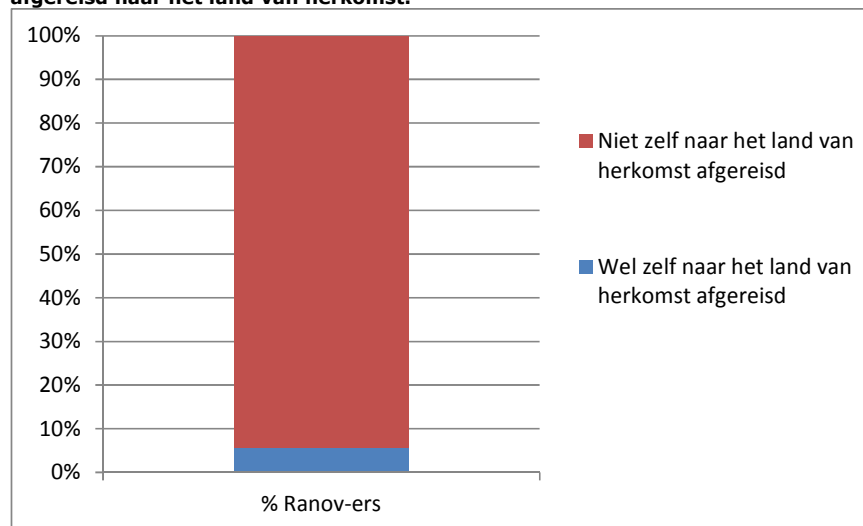
- 16% van deze groep 140 afgewezen Ranov-ers geeft aan geen familie of derden in het land van herkomst te hebben die zij kunnen inschakelen.

4.2.5

Zelf naar het land van herkomst afreizen

Uit het dossieronderzoek blijkt dat 6% van deze 140 afgewezen Ranov-ers aangeeft dat hij zelf naar het land van herkomst is afgereisd om de betreffende documenten aan te vragen (zie grafiek 14). In deze 6% van de dossiers is vervolgens een paspoort en een geboorteakte overgelegd. Het paspoort en/of de geboorteakte zijn op basis van de bevindingen van Bureau Documenten van de IND niet geaccepteerd. De bevindingen waren hierbij dat de betreffende akte niet echt was of frauduleus was verkregen of dat de akte niet door de bevoegde instantie was afgegeven.

Grafiek 14: Percentage van de 140 Ranov-ers van wie het verzoek is afgewezen op grond van niet aantonen identiteit en/of nationaliteit dat wel of niet zelf is afgereisd naar het land van herkomst.

Een grote meerderheid van deze 140 afgewezen Ranov-ers is niet zelf naar het land van herkomst afgereisd om de betreffende documenten te verkrijgen, namelijk 94% (zie grafiek 14). Wanneer op deze dossiers wordt ingezoomd, blijkt dat de meest voorkomende redenen waarom de afgewezen Ranov-er dit niet heeft gedaan de volgende te zijn:

- Bij 33% van de 140 afgewezen Ranov-ers is dit onbekend. Betrokkenen hebben in de naturalisatieprocedure niet verklaard waarom hij niet zelf naar het land van herkomst is afgereisd of heeft deze optie helemaal niet genoemd;
- In 20% van dossiers geeft de afgewezen Ranov-er aan dat hij niet naar het land van herkomst durft te reizen;
- 17% van deze 140 Ranov-ers stelt dat het geen zin heeft om contact op te nemen met de autoriteiten in het land van herkomst;
- 12% van deze 140 Ranov-ers geeft aan dat hij met een vreemdelingenpaspoort niet naar het land van herkomst mag afreizen. Het grootste deel (75%) van deze 12% heeft geen laissez passer of visum aangevraagd;
- 8% van deze 140 Ranov-ers geeft aan dat de Ranov-er geen laissez passer of visum van de autoriteiten krijgt;
- 6% van deze 140 Ranov-ers geeft aan dat hij in verband met de medische problematiek van zichzelf of van een familielid dat verzorging nodig heeft, niet naar het land van herkomst kan reizen.

4.2.6 *Overige argumenten*

Uit het dossieronderzoek van de 140 onderzochte dossiers komt naar voren dat de afgewezen Ranov-er verschillende argumenten aanvoert waarom hij niet of moeilijk aan een geldig paspoort of gelegaliseerde geboorteakte kan komen. In dit hoofdstuk zijn bij de acties die de afgewezen Ranov-er wel of niet heeft ondernomen om aan documenten te komen verschillende argumenten en redenen al aan bod gekomen.

Hieronder wordt een aantal andere argumenten vermeld die door de 140 afgewezen Ranov-ers ook is aangevoerd. Hierbij worden de argumenten genoemd die door minimaal 5% van de 140 afgewezen Ranov-ers in de naturalisatieprocedure naar voren is gebracht. De volgende argumenten zijn tevens naar voren gebracht door de 140 afgewezen Ranov-ers van wie het naturalisatieverzoek is afgewezen op grond van het niet aantonen van de identiteit en/of nationaliteit:

- 11% van deze 140 afgewezen Ranov-ers stelt dat de identiteit uit andere stukken dan de geboorteakte blijkt. Hierbij geeft de afgewezen Ranov-er bijvoorbeeld aan dat de identiteit volgens hem uit het overgelegde paspoort of uit het door de gemeente afgegeven vreemdelingenpaspoort blijkt;
- 7% van deze 140 afgewezen Ranov-ers geeft aan staatloos te zijn;
- 6% van deze 140 afgewezen Ranov-ers geeft aan dat de nationaliteit uit andere stukken blijkt dan het paspoort. Hierbij geeft de afgewezen Ranov-er bijvoorbeeld aan dat de nationaliteit volgens hem uit de geboorteakte of uit de verklaring van de ambassade blijkt;
- 6% van deze 140 afgewezen Ranov-ers voert aan dat de IND bij de verblijfsrechtelijke procedures tot nu toe niet de identiteit of nationaliteit in twijfel heeft getrokken;
- 6% van deze 140 afgewezen Ranov-ers geeft aan een goed burger te zijn. Hij/zij heeft een inburgeringsdiploma, nooit strafbare feiten gepleegd, maar kan niet aan een paspoort of geboorteakte komen;
- 5% van deze 140 afgewezen Ranov-ers geeft aan dat hij is gederegistreerd in zijn land van herkomst.

Overigens geeft in de onderzochte 140 dossiers niemand uit zichzelf aan dat het aanvragen van de benodigde documenten en legalisatie te veel geld kost.

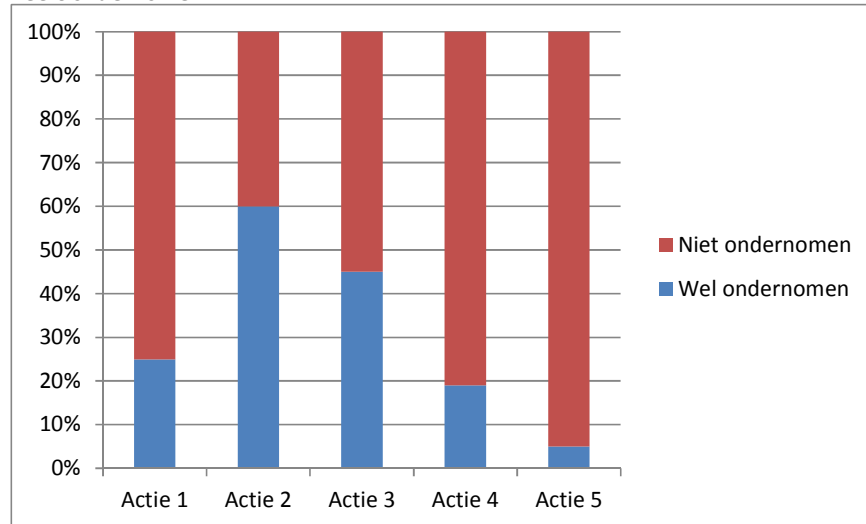
4.2.7 *Conclusie: alle acties bij elkaar*

Zoals in paragraaf 4.2 staat beschreven is bij 140 dossiers nagegaan of betrokkene de volgende zaken heeft gedaan om aan een geldig paspoort en/of gelegaliseerde geboorteakte te komen:

1. Heeft de Ranov-er schriftelijk of telefonisch mail contact opgenomen met de autoriteiten van het land van herkomst?
2. Heeft de Ranov-er schriftelijk of telefonisch contact opgenomen met de ambassade?
3. Is de Ranov-er zelf langs geweest bij de ambassade van het land van herkomst?
4. Heeft de Ranov-er familie of derden (kennissen of advocaat) in het land van herkomst ingeschakeld?
5. Is de Ranov-er zelf naar het land van herkomst afgereisd om de benodigde stukken aan te vragen?

In grafiek 15 is een overzicht te zien van de vijf acties. De nummering van de acties komt overeen met de acties die hierboven worden genoemd. Actie 2 (schriftelijk of telefonisch contact opnemen met de ambassade) is de actie die door de 140 afgewezen Ranov-ers het meest wordt ondernomen (60%). Actie 5 (zelf naar het land van herkomst afreizen) is de actie die door de 140 afgewezen Ranov-ers het minst wordt ondernomen om aan de benodigde documenten te komen (6%).

Grafiek 15: Percentage Ranov-ers van wie het verzoek is afgewezen op grond van niet aantonen identiteit en/of nationaliteit dat wel of niet een van de vijf acties heeft ondernomen.

In 1% van de 140 onderzochte dossiers geeft de afgewezen Ranov-er aan alle vijf de acties te hebben ondernomen.

Uit het dossieronderzoek blijkt dat in 24% van de 140 onderzochte dossiers de afgewezen Ranov-er geen van de vijf hierboven genoemde acties heeft ondernomen om aan een geldig paspoort en/of gelegaliseerde geboorteakte te komen.

Tot slot is opvallend dat in 11% van de 140 onderzochte dossiers de afgewezen Ranov-er in de naturalisatieprocedure niets verklaart over waarom hij niet in het bezit is of kan worden gesteld van een geldig paspoort en/of geboorteakte²⁴.

²⁴ De Ranov-ers hebben herstel verzuim gekregen, maar zij hebben hier niet op gereageerd.

5 Beantwoording onderzoeksvragen

In dit onderzoek is gebruik gemaakt van een kwantitatieve analyse om in beeld te krijgen op welke grond de naturalisatieverzoeken van de Ranov-ers zijn afgewezen. Hierbij zijn de 820 verzoeken die op of voor peildatum 30 september 2014 zijn afgewezen bekeken.

In dit onderzoek is een deel van de bevindingen gebaseerd op gegevens uit het IND-registratiesysteem INDiGO. Hierbij zijn alle 820 afgewezen verzoeken om naturalisatie betrokken. Daarnaast is gebruik gemaakt van dossieronderzoek. Hierbij is van de 820 afgewezen verzoeken om naturalisatie een representatieve steekproef getrokken. Er zijn 280 naturalisatiedossiers bekeken. Uit de 280 dossiers zijn vervolgens 140 dossiers bekeken waarbij het verzoek om naturalisatie was afgewezen op 'identiteit en nationaliteit niet aangetoond'. Hierbij is gekeken naar de achtergrond van deze afwijzingen.

Aan de hand van de onderzoeksvragen worden in dit hoofdstuk de belangrijkste bevindingen van dit onderzoek weergegeven.

Wat is het profiel van de Ranov-ers van wie het naturalisatieverzoek is afgewezen?

Het profiel van de Ranov-ers van wie het naturalisatieverzoek is afgewezen is de volgende²⁵:

- Het merendeel is man (66%). 34% van de onderzochte populatie is vrouw;
- De top 3 aan nationaliteiten is de Chinese (11%), Iraakse (10%), Sierraleoonse (8%);
- De gemiddelde leeftijd is 30 jaar.

In welk jaar is het verzoek afgewezen?

De meeste naturalisatieverzoeken zijn in 2013 afgewezen, namelijk 350 verzoeken (42% van de afgewezen verzoeken)²⁶. In 2007 is het eerste verzoek om naturalisatie van de Ranov-er afgewezen.

Aan welke voorwaarde(n) is niet voldaan?

De top 4 afwijzingsgronden is als volgt²⁷:

1. Identiteit en/of nationaliteit niet vastgesteld (61%)
2. Medeverlening van een minderjarige afgewezen (17%)
3. Openbare orde aspecten (16%)
4. Niet voldoende lang toelating en rechtmatig verblijf (11%)

Wanneer wordt ingezoomd op de afwijzingsgrond 'identiteit en/of nationaliteit niet vastgesteld' blijkt dat het merendeel van deze verzoeken (80%) alleen op deze grond is afgewezen. 20% van deze verzoeken heeft daarnaast ook een andere afwijzingsgrond.

Hebben de Ranov-ers na de afwijzing rechtsmiddelen aangewend?

Uit het onderzoek van 280 dossiers blijkt dat 61% van de Ranov-ers rechtsmiddelen heeft aangewend na het afgewezen naturalisatieverzoek. Dit betreft in eerste

²⁵ Het profiel is opgesteld op basis van alle 820 afgewezen verzoeken om naturalisatie.

²⁶ Het jaar van afwijzing is op basis van alle 820 verzoeken om naturalisatie.

²⁷ De afwijzingsgronden zijn in kaart gebracht met behulp van dossieronderzoek. Hierbij zijn 280 dossiers bekeken.

instantie een bezwaarschrift. 26% van de 280 afgewezen Ranov-ers heeft na afhandeling van het bezwaarschrift een beroepsschrift bij de Rechtbank ingediend. 12% van de 280 afgewezen Ranov-ers heeft na een afgewezen eerste verzoek om naturalisatie een tweede verzoek ingediend.

In 15% van de 280 onderzochte dossiers heeft de betrokken Ranov-er tijdens de vervolprocedure (bezwaar of tweede verzoek om naturalisatie) het Nederlanderschap verkregen.

Wat is in het geval dat het verzoek om naturalisatie van de Ranov-er is afgewezen op grond van 'identiteit en/of nationaliteit niet vastgesteld' de achterliggende problematiek?²⁸

Wanneer de Ranov-er, die een naturalisatieverzoek wil indienen, niet in het bezit is van een geldig paspoort of gelegaliseerde geboorteakte is de actie die het meest wordt ondernomen schriftelijk of telefonisch contact opnemen met de ambassade (60% van de 140 afgewezen Ranov-ers geeft dit aan). De actie die het minst wordt ondernomen is dat de Ranov-ers zelf afreist naar het land van herkomst om aan de benodigde documenten te komen (6%). 24% van de Ranov-ers, die is afgewezen, heeft geen actie ondernomen om aan documenten te komen. In 11% van de onderzochte dossiers heeft de afgewezen Ranov-er in zijn naturalisatieprocedure niets verklaard over waarom hij niet in het bezit is of kan komen van de benodigde documenten. In overeenstemming met de Algemene wet bestuursrecht is betrokkene in dat geval in de gelegenheid gesteld de gevraagde documenten binnen een bepaalde termijn nog aan te leveren en/of te worden gehoord.

Gelet op het bovenstaande komt uit het dossieronderzoek het beeld naar voren dat een deel van de afgewezen Ranov-ers niet veel acties heeft ondernomen om aan de benodigde documenten te komen.

In de meeste gevallen blijkt uit het dossier niet waarom de afgewezen Ranov-er niet een bepaalde actie verricht om aan documenten te komen. Een deel van de afgewezen Ranov-ers geeft aan dat het geen zin heeft om een bepaalde actie te ondernemen, omdat de autoriteiten of de ambassade volgens de Ranov-er niet zal mee werken. Een deel geeft aan dat zij vanuit Nederland geen contact durven op te nemen met de eigen autoriteiten. 20% van de onderzochte, dus afgewezen, Ranov-ers geeft aan niet naar het land van herkomst te durven afreizen. In de onderzochte 140 dossiers geeft niemand uit zichzelf aan dat het aanvragen van de benodigde documenten en legalisatie te veel geld kost.

Wanneer een afgewezen Ranov-er wel een actie heeft ondernomen, geeft een deel aan dat de autoriteiten of de ambassade niet wil meewerken. Een deel toont niet aan dat zij bijvoorbeeld contact hebben opgenomen met de ambassade. Ongeveer een derde heeft een verklaring gekregen van de autoriteiten of van de ambassade, maar de inhoud was niet voldoende om bewijsnood aan te nemen. Een klein deel overlegt in de procedure alsnog een paspoort of geboorteakte. Het komt daarbij voor dat de betreffende akte niet echt is, frauduleus verkregen of niet door de bevoegde instantie is afgegeven.

²⁸ De achtergrond van de verzoeken die zijn afgewezen op 'identiteit en nationaliteit niet aangetoond' zijn in kaart gebracht met behulp van dossieronderzoek. Hierbij zijn 140 dossiers bekeken.

Bijlage I Samenstelling begeleidingscommissie

Mevr. V.C. Monfils	IND, ministerie van V&J
Mevr. C.M. de Koning	IND, ministerie van V&J
Mevr. J.M.D. Schans	WODC, ministerie van V&J
Mevr. J.M.A. Sijders	ministerie van V&J
Mevr. C.S. Poortman	ministerie van V&J

IND:
*dé toelatingsorganisatie
van Nederland*